

POSTANOWIENIE

14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 14 lutego 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku Spółdzielni w Z.
z udziałem Gminy Z. i Starosty Ząbkowickiego
o zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej Spółdzielni w Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy
z 16 marca 2023 r., II Ca 839/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. orzeka, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – Spółdzielnia w Z. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z 16 marca 2023 r., wydanego w sprawie z udziałem Gminy Z. i Starosty Z. o zasiedzenie.

Skarżący uzasadnił potrzebę przyjęcia skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, która wynika – w jego ocenie – z nieprawidłowego przyjęcia charakteru posiadania przez wnioskodawcę nieruchomości objętej wnioskiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W ramach uzasadnienia przesłanki oczywistej zasadności skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

W niniejszej zaś sprawie skarżący zaproponował własną ocenę okoliczności faktycznych sprawy, konkurencyjną wobec oceny dokonanej przez Sąd *meriti*. Z okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie wynika bowiem, że wskazane działki zostały przekazane Spółdzielni w użytkowanie, przy czym zapowiedziano, że w późniejszym terminie zostaną przekazane jej na własność. Choć skarżąca mogła w uzasadniony sposób oczekiwać, że tak właśnie się stanie, pozostawała użytkownikiem oraz na zewnątrz manifestowała zachowanie właściwe użytkownikowi. Nawet jeżeli z biegiem czasu zaczęła uważać się za posiadacza samoistnego, nie okazała tego na zewnątrz. Posiadacz zależny może bowiem zmienić swoje posiadanie w posiadanie samoistne, ale taką zmianę należy zmanifestować na zewnątrz w sposób jednoznaczny i okazać wolę władania *cum animo rem sibi habendi* w sposób widoczny dla właściciela i otoczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2012 r., I CSK 561/11 oraz z 29 października 2019 r., II CSK 279/19).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

[SOP]

[a!]